47

3 Temmuz 1978

Gerçek

HAFTALIK SİYASİ GAZETE — YIL 3 — fiyatı: 250 kuruş

İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ESERİ OLACAKTIR

TÜRK SOVYET SİYASİ BELGESİ

Türkiye-SSCB Bağlarının Güçlenmesi Halkımızın, Bölge ve Dünya Barışının Çıkarınadır

Başbakan Ecevit'in SSCB gezisi sırasında, iki ülke arasında imzalanan belge Türk-Sovyet ilişkilerinde yeni bir evrenin başlangıcı niteliğindedir.

Gerçi, Ankara hükümeti Amerika'yı kızdırmamak ve NATO'ya bağlılığını ispat için SSCB ile saldırmazlık paktı imzalamamıştır. Bu bakımdan imzalanan belge ülkemizin bağımsızlık ve barış güçleri tarafından yetersiz bulunmuştur.

Fakat gene de, günümüz uluslararası koşullarında bu belge detant (yumuşama) açısından önem taşımaktadır. Çünkü, son zamanlarda Beyaz Saray'dan soğuk savaş rüzgârları estirilmektedir. Amerikan emperyalizmi silahlanma yarışını tırmandırmaktadır. ABD ve diğer NATO şefleri bu saldırganlık paktını güçlendirmek için uzun vadeli planlar yapmışlardır. NATO liderleri, Afrika'ya müdahalede bulunmuşlardır. Böylelikle dünyamızda yeni gerginlik bölgeleri yaratmaktadırlar. Öte yandan Amerikan emperyalizmi ile Maocu Çin yönetimi dünya halklarına karşı tam bir işbirliği içindedirler.

İşte bu koşullarda, Türkiye'nin SSCB ile siyasal belge imzalaması ve detant (yumuşama) sürecini güçlendirmeye çalışması olumludur.

Öte yandan iki ülke arasında imzalanan ekonomik belgeler Sovyetler Birliği'nin Türkiye'ye kalkınma ve sanayileşme için son derece önemli ve elverişle yardımlarını kapsamaktadır.

Türkiye ile SSCB'nin imzaladığı kültür protokolü ise barış güçlerimiz tarafından yetersiz bulunmuştur. Sovyet hükümeti iki ülke arasında kültürel ilişkilerin gelişmesini istemiştir, fakat Türkiye'deki gerici güçlerin baskısıyla Ankara hükümeti kapsamlı bir kültür antlaşması imzalamamıştır. Oysa, Türkiye ile SSCB'nin eğitim ve öğretim düzeyinde öğretim üyesi, öğretmen ve öğrenci mübadelesi yapmasını Türkiye hükümeti tarafından kabul edilmesi olumlu olacaktı.

Özetle söylemek gerekirse, imzalanan siyasal ve kültürel belgelerdeki yetersizliklere rağmen, Ankara hükümetinin bu konularda tereddütlü davranmasına rağmen, Türk-Sovyet ilişkileri yeni ve daha olumlu bir aşamanın eşiğindedir.

Halkımız iki ülke arasında dostça ilişkiler kurulmasını, ekonomik-teknik, bilimsel ve kültürel işbirliğinin gelişmesini istemektedir. Böyle bir gelişim halkımızın çıkarına tümüyle uygundur. Sadece halkımızın çıkarı değil, bölge ve dünya barışı da bu olumlu gelişmeleri öngörmektedir.

faşist komplolar sökmeyecek

Faşist ve Gerici Güçlerin Yeni Bir Tertibi Daha

Faşist ve diğer gerici güçler saldırılarına devam ediyorlar. Her gün cinayet işleyen, bir türlü kana doymak bilmeyen faşistler, aynı zamanda çeşitli komplolar düzenliyorlar.

Geçen hafta önce Edirne Eğitim Enstitüsü'nü yakan faşistler ,daha sonra da Anayasa Mahkemesi'ne patlayıcı madde attılar. Anayasa Mahkemesi binasına atılan bomba demokratik hak ve özgürlükleri ortadan kaldıracak bir gerici ve faşist komplonun yeni bir halkasını oluşturmaktadır. Amaçları bu ve benzeri saldırı ve cinayetleri diri tutup, demokrasiyi rafa kaldırmak ve faşist diktatörlüğü getirmektir.

Nitekim MHP Başkanı Alpaslan Türkeş bugünkü hükümetin yakın zamanda düşürüleceğini ısrarla söylemektedir. Bunun nasıl olacağını soran gazetecilere ise Türkeş cevap vermemiştir. Yani faşist ve diğer gerici güçler yeni yeni karanlık tertipler peşindedirler.

MC'nin başı Süleyman Demirel de sürekli olarak kışkırtmalarda bulunmaktadır.

Demokrasi güçlerine karşı yönelen bu karşı - devrimci komplo ve saldırılara karşı, bizlere düşen görev faşizme karşı tüm halk güçlerinin demokratik birliğini sağlamaktır.

Polisin Cenaze Korsanlığı

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin başlattığı Sendikal Hak ve Özgürlükler kampanyası için Adana'da bildiri dağıtırken, faşist katiller tarafından pusu kurularak öldürülen Mehmet Palas köyünde törenle toprağa verildi.

Kendisi İçel'in Gülnar kazasından olan Mehmet Palas'ın cenazesi Adana'dan alınarak İçel'e götürüldü. Mersin halkı tarafından tanınan ve sevilen Mehmet Palas'ın cenaze töreni için binlerce Mersinli, istasyon meydanında toplanmıştı.

Ne var ki, polis kalabalık bir kitlenin cenaze törenine katılmasını önlemek için korsanlığa başvurdu ve cenazeyi kaçırarak Mehmet Palas'ın köyüne götürdü. Oysa yaptırılan işlemlerde, sosyalist kardeşimiz Mehmet Palas'ın Mersin'e gömülmesi gerekiyordu. Böylece polis, sadece cenaze korsanlığı yapmakla kalmadı, aynı zamanda yasal işlemleri de çiğnedi.

Buna rağmen TSİP'den ve Sosyalist Gençler Birliği'nden arkadaşlar, Mehmet Palas'ın köyüne gittiler, Palas'ın mezarı başında tören düzenlediler, köylülerle konuştular ve faşist cinayetlerin Ankara'daki elebaşlarını teşhir ettiler, faşizme karşı halk güçlerinin birleşmesi gerektiğini dile getirdiler. Köylülere baş sağlığı dilediler.

Mehmet Palas'ın babası Muttalip Palas oğlunun tüm yaşamını halkımızın kurtuluşuna adadığını söyledi, onun verdiği mücadeleyi arkadaşlarının devam ettireceğini belirtti, Mehmet'in boşuna ölmediğini dile getirdi, bütün devrimci gençlerin kendi çocuğu olduğunu vurguladı. Kırsal yörede bir sağlık yurdunda bekçilik yapan yoksul emekçi Muttalip Palas, Parti'nin ve SGB'nin gösterdiği büyük duyarlıktan duygulandığını, ifade etti. «Mehmet'in bu kadar çok arkadaşı olduğunu, arkadaşlarının ve örgütünün kendisini bu kadar çok sevdiğini bilmiyordum, Mehmet, bizlere halk yolunda günün birinde ölebileceğini, fakat bayrağın yere düşmeyeceğini, mücadelenin güçlenerek devam edeceğini söylerdi. Onun mücadelesi devam edecektir» dedi.

POL-DER Merkezi tekrar kundaklandı

Hükümetin POL - DER'i kapatma girişimleri Faşistlere cesaret veriyor

Başkent Ankara'da Ulus Meydanındaki bir işhanının üstelik Anafartalar Polis Karakolunun karşısındaki bir işhanının dördüncü katındaki POL - DER Genel Merkezi ikinci kez kundaklanmıştır. Sabaha karşı kundaklanan POL - DER Genel Merkezindeki tüm eşyalar ve evraklar yanmıştır.

Olay üzerine bir demeç veren POL - DER Genel Sekreteri Kadir Boztimur, hükümeti gerekli tedbirleri almamakla suçlamış ve gerek AP Genel Başkanının, gerekse de İçişleri Bakanının sözlerinin bu eylemi hazırlamakta en büyük etken olduğunu belirtmiştir.

Gerçekten de polis örgütü içinde ikilik çıktığı gerekçesiyle polis derneklerinin kapatılması gerektiği yolunda beyanatlar veren ve hazırlıklara girişen hükümet yetkilileri bu davranışlarıyla faşistlere cesaret vermektedirler. Faşistler POL - DER üzerinde saldırılarını yoğunlaştırarak hükümetin POL - DER'i kapatmak için ileri sürdüğü gerekçelerin haklı olduğu gibi bir izlenimi kamuoyunda yaygınlaştırmak istemektedirler.

Fikir ayrılığı ve bölünmelere sebep olduğu gerekçesiyle ülkemizdeki tüm dernekler, hatta siyasi partiler bile kapatılabilir. Bu tamamen faşist bir anlayışı yansıtan bir düşünce tarzıdır. Eğer böyle bir hazırlığa MC hükümetleri girişmiş olsaydı, Halk Partisi'nin koparacağı gürültüyü tahmin etmek zor olmasa gerek. Halk Partisi'nin muhalefetteyken başka, iktidardayken başka politikalar gütmesi adeta temel karakteridir.

DİKKAT KÖPEK VAR!..

1971 yılında Burdur'da valilik yapan (şimdi Gümüşane AP senatörü) Ömer Naci Bozkurt, Burdur halkına hizmet olsun diye (!), diye kültür parkı yaptırdı. Parkın içine de bir kurt heykeli kondurdu. Hem de o zamanlarda meydana gelen deprem için, devlet tarafından ayrılan deprem fonlarıyla. Fakat bu kurt heykellerinin üzerleri bir türlü açılamıyor.

Bu tür olaylar ilk değildir. Hitler Almanyasında da sanat adı altında Nazizm tanıtılmaya çalışılmıştır. Bu heykellerin faşist ideolojiyi halkımıza empoze etmek için dikilmiştir.

gerçek durum

Anayasa Mahkemesini Kim Bombaladı?

Sosyalist ve demokratik güçlere karşı sürekli komplo ve saldırı halinde olan faşistler, her geçen gün yeni yeni tertipler düzenliyorlar.

Son olarak Anayasa Mahkemesi binasına atılan bomba, aynı doğrultuda süren anti-demokratik çabaların bir yenisidir.

Anayasa Mahkemesi binasına bomba atanlar kimlerdir? Bu sorunun cevabı önem taşımaktadır.

Anayasa Mahkemesine bomba atanlar, bu demokratik kurumdan rahatsız olanlardır. Bilindiği gibi Anayasa Mahkemesi büyük çoğunlukla demokratik hukuk ilkelerini uygulamış ve demokratik kararlar almış, anti-demokratik kanunları ve kararnameleri iptal etmiştir.

AP ve onun suç ortakları eskiden beri Anayasa Mahkemesi'ne düşmandırlar. Çünkü onlar 1961 Anayasasına da düşmandırlar. Demirel öteden beri Anayasa'dan şikayet edip durmuştur. Gerici güçler uzun yıllar bu Anayasa'yı değiştirmek istemişlerdir. Nihayet 12 Mart faşist döneminde Anayasa'nın 60 maddesi geriye doğru değiştirilmiştir. Bu değişiklikler arasında Anayasa Mahkemesi'nin de yetkileri kısıtlanmıştır.

Demokrasi düşmanı güçler, 1974'deki anti-demokratik af yasasını Anayasa Mahkemesi'nin demokratikleştirmesinden sonra bu kuruma büsbütün hasım olmuşlardır. Bilindiği gibi Parlamento siyasi affı içermesi ise bu yasayı Anayasa'ya aykırı bularak, siyasi affı yasaya dahil etmişti.
meyen gerici bir af yasası çıkarmış Anayasa Mahke-

Evet, Anayasa Mahkemesi'ne bomba atanlar bellidir. Bunların elebaşları bellidir. Karanlık emelleri bellidir.

Demokrasi düşmanı faşist ve diğer gerici güçler Anayasa Mahkemesi binasına bomba koyarak bu demokratik kuruma düşmanlıklarını birkez daha göstermişlerdir.

doktorlar tam gün çalışmalıdır

TABİP ODALARI KANUNU DESTEKLİYOR

Doktorların tam gün çalışmalarını sağlayacak yasa gazetemiz baskıya verildiği sırada henüz Senato'dan geçmemiş, AP'li üyelerin engellemesiyle karşılaşmıştı.

Yasa tasarısına göre üniversite ve hastanelerde doktorlar tam gün çalışacaklar. Böylece öğleye kadar hastanede, öğleden sonra özel muayenehanesinde çalışan doktorlar bir tercih yapmakla karşı karşıya kalacaklar. Ya hastane, ya da muayenehane. Halkımızın hastane kapılarında neler çektiğini herkes biliyor. Hastaneye girmeye muvaffak olanlar da ilgisizlik ve bakımsızlıkla karşı karşıya kalıyorlar. Sonunda «başhekimin veya filanca doktorun özel muayenehanesine gidersem bana hastanede iyi bakarlar» diye düşünerek doktorun kapısını çalıyorlar. Böylece özel muayenehanesi olan doktorlar hastanelerdeki sefaleti kendi çıkarları için kullanmış oluyorlar.

Şüphesiz geri bir kapitalizmin hüküm sürdüğü ülkemizde sağlık hizmetlerinin tam ve eşit olarak halka götürülmesi yüzeysel tedbirlerle sağlanamaz. Ancak doktorların tam gün çalışması hastanelerdeki sefaleti bir ölçüde giderecektir ve olumlu bir adımdır.

Yasa tüm tabib odaları ve Tabibler Birliği Merkez Konseyi tarafından destekleniyor.

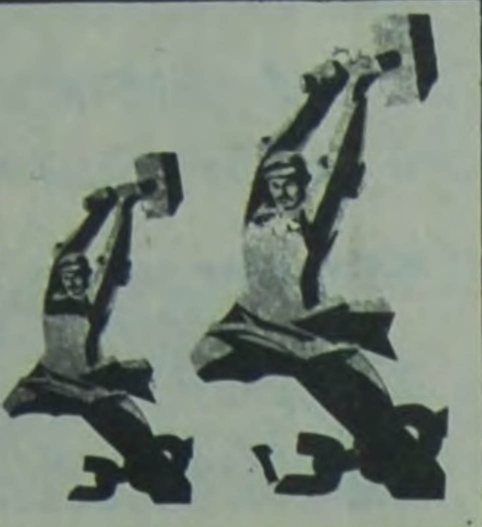
Sağlık Hizmetlerine Ne Kadar Para Ayırılıyor?

Türkiye genel bütçesinin ancak % 4'ü sağlık hizmetlerine tahsis ediliyor. Oysa bu oran İsveç'te % 21, Suriye'de % 17, Seylan'da % 15.5, İsrail'de % 7 ve Cezayir'de % 9'u buluyor.

Türkiye'de yatak başına dört yüz kişi düşüyor. Bulgaristan'da yatak başına düşen kişi sayısı ise doksan. Yunanistan'da bu oran 170 kişi, Almanya'da ise 90 kişi.

Diğer taraftan doktor başına düşen kişi sayısı bakımından da ülkemiz birçok ülkenin gerisinde yeralıyor. Ülkemizde 2320 kişiye bir doktor düşmektedir. Almanya'da 580 kişiye, Yunanistan'da 690 kişiye bir doktor düşmektedir.

DÜNYA SÖMÜRÜYE VURA VURA DÖNÜYOR

Sedat'ın Yeni İhanet Planı Belli Oldu

FKÖ Planı Şiddetle Eleştirdi

Enver Sedat başkanlığındaki emperyalizm işbirlikçisi Mısır Hükümetinin yeni bir barış planı hazırladığı ve bunu yakında Amerika'nın onayına sunacağı öğrenilmiştir. Mısır Dışişleri Bakanı tarafından anahatları açıklanan plana göre Batı Şeria Ürdün'e, Gazze ise Mısır'a geri verilecektir. Planda Filistin halkının ulusal haklarından hiç bahis yoktur. Mısır Dışişleri Bakanı yakın bir zamanda Londra'da İsrail Dışişleri Bakanı ve ABD Dışişleri Bakanı ile bir toplantı yapacağını haber vermiştir.

Filistin Kurtuluş Örgütü bu planın açıklanması üzerine Sedat'ı ihanetle suçlamış ve şunları belirtmiştir:

«Enver Sedat böylece hem Mısır halkına ve Arap ulusuna, hem de Filistin halkına ve onun tek meşru temsilcisi olan FKÖ'ne karşı ihanet içinde bulunduğunu bir kere daha göstermiştir.»

SEDAT SİYONİST LİDERİ MISIR'A DAVET ETMİŞ

Enver Sedat Arap halklarına karşı ihanette pervasızlığı o kadar ileriye götürmüştür ki, Birleşmiş Milletler Genel Kurulu tarafından alınan bir kararla ırkçılıkla eş tutulan Siyonizmin dünya çapındaki lideri Nahum Goldman'ı Mısır'a davet etmeye bile cüret etmiştir.

Goldman daveti memnuniyetle karşıladığını ve onbeş Temmuz'da Mısır'a gideceğini belirtmiştir.

Sedat Kaçacağı Yeri Hazırlıyor

Mısır'ın işbirlikçi Devlet Başkanı Enver Sedat bir yandan Arap halklarının filistin ve Siyonizmle mücadele davasına ihanet ederken bir yandan da yarın gerektiğinde kaçacağı yerin hazırlıklarını yapıyor. Baskı tedbirleriyle üstesinden gelmeyi umduğu halk muhalefetinin bir gün kendisini devirebileceğinin korkusunu çeken Sedat Amerika'nın Kansas eyaletinde bir köşk ve çiftlik satın alıyor.

EĞİTİM KÖŞESİ

K. E. Y. K. (COMECON) Nedir?

Türkçe harflerle KEYK diye kısaltılan ekonomik örgütün adı **Karşılıklı Ekonomik Yardımlaşma Konseyi**'dir. Ülkemizde ve kapitalist blokta bu örgüt COMECON diye anılır.

1949'da kurulan KEYK, sosyalist ülkeler arasındaki ekonomik, teknolojik, bilimsel ve kültürel ilişkileri düzenleyen son derece önemli bir **devletlerüstü ekonomik kurumdur**. KEYK'in amacı, sosyalist devletler arasında ekonomik, sosyal ve kültürel bakımdan karşılıklı yardımlaşmayı sağlamaktır. Bir başka deyimle KEYK, sosyalist devletlerin ekonomik güçlerini birleştirmeleri ve merkezileştirmeleri demektir.

KEYK, planlı ekonomi izleyen sosyalist devletlerin planları arasında uyum sağlar, işbirliğini geliştirir. Bu ilkelerin her alanda ve birarada gelişmelerini amaçlar. Kapitalist bloka karşı güçlü bir sosyalist uluslararası bütünlük oluşturur.

KEYK'in temel prensibi **sosyalist enternasyonalizm'**dir. Sosyalist ülkeler arasındaki bağları kardeşlik ve birlik temeli üzerinde geliştirmiştir. Sosyalist ülkelerin bu güçlü **işbirliği ve dayanışma** örgütü, uzun vadede, tüm sosyalist devletlerin birleşmesi ve bütünleşmesi yolunda atılmış bir adımdır.

KEYK aynı zamanda, uzay araştırmaları, nükleer enerji projeleri, elektronik-sibernetik üretim gibi en ileri teknoloji alanında devletlerüstü ortak ekonomik tesislere sahiptir. Böylece geleceğin **sınıfsız toplumuna** doğru giden yolda çalışan KEYK, **sınıfsız toplumun** maddi - teknolojik ön koşullarını tüm sosyalist ülkelerin elbirliği ile hazırlamalarını istemektedir.

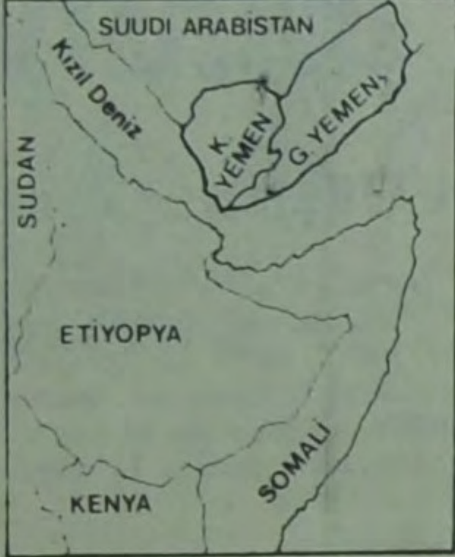
KEYK aynı zamanda sosyalist devletler arasında çok sayıda ortak ulaşım, haberleşme tesislerine ve sanayi ünitelerine sahiptir.

KEYK'e üye devletler şunlardır: Bulgaristan, Çekoslovakya, Demokratik Alman Cumhuriyeti, Küba, Macaristan, Moğolistan, Polonya, Romanya, Sovyetler Birliği ve nihayet Vietnam.

Ayrıca Yugoslavya, Laos, Kore Demokratik Cumhuriyeti ve Etyopya da toplantılara gözlemci olarak katılmaktadır.

Güney Yemen'de Halk Milisleri Devrimi Korudu

Devlet Başkanı Salem Robaya Ali'nin darbe teşebbüsü milis güçlerince bastırıldı

Yemen Demokratik Halk Cumhuriyeti'nde (Güney Yemen) geçtiğimiz hafta önemli günler yaşandı. Devlet Başkanı Salem Robaya Ali'nin ülke halkının emperyalizme karşı kazanmış olduğu mevzileri halk düşmanlarına teslim etme teşebbüsü akim kaldı. Ulusal Cephe tarafından yönetilen Yemen Demokratik Halk Cumhuriyeti'nde uzun bir süreden beri emperyalizmle uzlaşma yanlılarıyla halk güçlerinin temsilcileri arasında yoğun bir mücadele sürmekteydi. Devlet Başkanlığı görevinde bulunan Salem Robaya Ali, gerici Suudi Arabistan yönetimiyle iktisadi ilişkiler kurulması, Etiyopya halkının sürdürdüğü mücadeleye Yemen Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin yardım etmemesi ve Kuzey Yemen'le iyi ilişkiler kurulması için çaba sarfediyordu.

Kuzey Yemen Devlet Başkanının Salem Robaya Ali tarafından gönderilen bir temsilcinin çantasındaki mobmanın patlaması sonucunda öldüğü yolundaki henüz kesinlik kazanmamış haberlerden sonra Yemen Demokratik Cumhuriyeti Ulusal Cephesi toplantıya çağrıldı. Devlet Başkanı Robaya Ali bu toplantıya katılmayarak kendine bağlı askeri birliklerle bir darbe girişimine kalkıştı. Silâhlı halk güçlerinin, milislerin fedakârca mücadelelerinden sonra darbe teşebbüsü bastırılarak Yemen halkının kazanımları korunmuş oldu.

Amerikan Nazileri taşa tutuldu

Amerika'nın Şikago kentinde faşistler bir toplantı düzenlediler. Amerikan Nazi Partisi'nin düzenlediği toplantıya Nazi üniforması ve miğfer giymiş faşistler katıldı. Bir polis çemberi içinde toplantı yapan Nazi'ler halkın tepkisinden yine de kurtulamadılar. Polis çemberini yarmaya çalışanlar «Nazilere ölüm» diye bağırarak faşistleri taş yağmuruna tuttular.

Nazi Partisi Başkanı Frank Collin kendisini taşa tutanlara «Yahudiler, hepinizi gübre yapacağız» diye bağırdı.

Kollarında gamalı haçlı pazubentler ve ellerinde bayraklarla yürüyüş yapmak isteyen faşistler bu tepki karşısında dağılmak zorunda kaldılar.

Amerika'da Bir Canavar Daha!

Los Angeles kentinde on ay içinde 13 genç kadın öldürüldü.

Hemen her yıl emperyalizmin anatavanı Amerika Birleşik Devletleri'nde ortaya bir «canavar» çıkar. Bu «canavar» ya küçük çocukları, ya genç kadınları ardarda doğrar. Polis örgütleri seferber olur. Basın büyük bir heyecan fırtınası estirir. Ve nihayet «canavar» bir gün köşeye sıkıştırılır ve çoğunlukla da vücuduna yedi sekiz kurşun saplanarak öldürülür.

Kapitalizmin had safhada kokuştuğu emperyalist aşamada tüm değerler altüst olur. Yoksulluk, cahillik şaşalı zenginliklerle birlikte büyür. İşsiz kalıp alkole düşmüş bir babayla kötü kaderini esrar içerek unutmaya çalışan bir ananın her gün dayak yiyerek büyüyen oğlu da hiç sevgi ve şefkat görmediği hep itilip kakıldığı toplumdan intikam almaya kalkar.

Sonunda kapitalizm kendi yarattığı «canavarları» sokak aralarında telef eder.

İşte henüz ele geçmemiş bulunan ve şimdiye kadar onüç genç kadını öldüren «Los Angeles Canavarı» da bu zavallı canavarlardan biridir.

Maocular Silahlanıyor

Çin Halk Cumhuriyeti'nin Mao'cu yöneticileri bir yandan dünya barışının güçlenmesini engellemeye, emperyalist Batı ülkelerini Sovyetler Birliği'ne karşı silâhlanmaya teşvik etmeye devam ederken, bir yandan da Çin ordusunu hızla silâhlandırmaya çalışıyorlar.

Bugünlerde emperyalist ülkelerin başkentleri Çin askeri heyetleriyle dolup taşıyor. Çin askeri heyetleri Fransız ve İngiliz yapısı tank, uçak, top ve füze almak için anlaşmalar imzalamaya hazırlanıyor. Emperyalist ülkeler de Sovyetler Birliği'ne karşı saldırgan bir tavır içinde bulunan Mao'cu Çin yöneticilerinin silâh isteklerine evet diyerek hem bu saldırganlığı teşvik ediyorlar, hem de tatlı bir silâh ticareti yapmış oluyorlar.

Çin'in Mao'cu yöneticileri içine girdikleri hızlı silâhlanmayla yalnızca Sovyetler Birliği'ne karşı bir tehdit unsuru oluşturmuyorlar. Aynı zamanda tüm komşu ülkeleri için bir tehlike teşkil ediyorlar. Çünkü milliyetçiliğin ve başka ülkeler üzerinde tahakküm kurma arzusunun (hegemonyacılığın) yöneticiler arasında çok azgınlaştığı Çin komşularından toprak taleplerinde bulunuyor. Topraklarının her metresini kanları pahasına ABD emperyalizminden kurtaran kahraman Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti halkı da Çin'in toprak istekleriyle karşılaşmıştı.

Çin Mobutu'ya Silah Veriyor

Mao'cuların Mobutu'yu silahlandırma çalışmalarını Zaire'de bulunan Çin Genel Kurmay başkanı ve Savunma Bakan yardımcısı yürütüyor.

Çin'in Mao'cu yöneticileri bir yandan Sovyetler Birliği'ne karşı kullanmak amacıyla emperyalist ülkelerin silâh pazarlarını dolaşırken, bir yandan da dünyanın dört köşesinde gerici yönetimleri vargücüyle destekliyor. Çin'in Şili'deki faşist Pinoşe çetesine yaptığı yardımlar daha unutulmadan şimdi de Zaire'deki halk düşmanı Mobutu rejimine silâh yardımını arttıracağı haber veriliyor.

Çin Mobutu'yu sadece silahlandırmakla yetinmiyor ona askeri danışmanlar da veriyor. Bu danışmanlar yarın Mobutu'ya karşı ayaklanacak halk güçlerinin nasıl sindirileceği konusunda yardımcı olacaklar.

benzin sıkıntısı emperyalizme bağımlılığın sonucudur

Özellikle büyük şehirlerde benzin darlığı nedeniyle benzin istasyonlarının önünde büyük kuyruklar oluyor. Saatlerce bekleyen şoförler ve araba sahipleri gene de yeterli benzin alamıyorlar. Büyük şehirlerin sokakları tenhalaştı. Arabalardan hortumla benzin çalma gibi yeni hırsızlık tipleri ortaya çıkıyor. Hatta koca bir benzin tankeri kaçırılıp boşaltıldı.

Tüm bunlar egemen sınıfların ülkemizde emperyalizme bağımlı bir tüketim ekonomisinin siyasetini yıllardır gütmüş olmasının sonuçları. Demiryolu taşımacılığı yerine karayolu teşvik edildi. Akarsulardan yararlanarak elektrik üretme yerine mazot yakan elektrik santralleri kuruldu. Bir tane değil, iki tane değil, üç tane otomobil fabrikası faaliyete geçti. Televizyonda, basında bir beyin yıkama kampanyası açılarak otomobil sahibi olmamanın ne kadar aşağılatıcı bir şey olduğu yurttaşın kafasına kazındı. Evini satan, çocuğunun rızkını kesen dar gelirli vatandaşlar bile ömür boyu taksidini ve yedek parça masrafını ödeyecekleri bir araba satın alarak onun esiri oldular.

Petrol üreten ülkeler fiyatlara zam yapınca ve plansız ekonomi döviz kaynaklarını kurutunca yaratılan düş dünyasının ne kadar çürük olduğu anlaşılmaya başlandı şimdi.

Şah'ın Babası Fahri Doktor!

Hacettepe Üniversitesi Senatosu İran Şahı'nın ölmüş babasına Fahri Doktorluk Ünvanı verdi...

İran halklarını inim inim inleten ve yaşadığımız günlerde güçlü bir halk muhalefeti tarafından tahtı sarsılan İran Şahı'nın babasına Hacettepe Üniversitesi Senatosu Fahri Doktorluk pâyesi vermiştir.

İran halkının haklı isyanını görmezlikten gelerek bir insan kasabının gene bir insan kasabı olan ölmüş babasına pâye verilmesinin sebebi anlaşılamamıştır.

Arjantin faşizmi ve Dünya Kupası

Arjantin milli takımı dünya futbol şampiyonu oldu. Ülkedeki faşist diktatörlük, yıllardır bütün gücüyle kitleleri bu konuda şartlandırmak için çalışmıştı. Faşist şefler, halkın dikkatini siyasi sorunlardan uzaklaştırıp, futbola çekmek için çok çaba ve para harcadılar. Neticede, şimdilik emellerini gerçekleştirdiler.

Peru takımını satın alarak şike maç sonucunda finale kalan Arjantin, dünya kupasını aldı. Ve ne yazık ki, zulüm ve yoksulluk altındaki halk, bu şampiyonluktan dolayı şenlik yapmaya başladı.

Oysa Arjantin'de binlerce siyasi tutuklu vardır. Faşist cunta 8 bin kişiyi öldürtmüştür, halk sefalet içindedir. Enflasyon, pahalılık ve işsizlik alıp yürümüştür.

Halk kitleleri kanlı gözyaşları dökerken, şampiyonluk kupasının şenliklere yol açması emekçi güçler açısından gerçek bir dramdır.

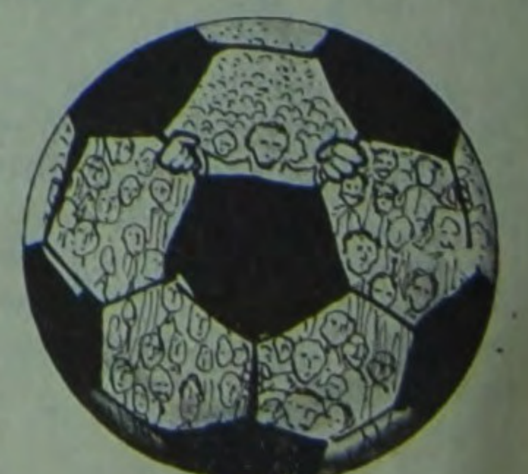
Ama Arjantin faşizmini Dünya Kupası da kurtaramayacaktır. Bilindiği gibi faşist Mussolini zamanında İtalyan futbol takımı iki kez üstüste dünya şampiyonu olmuştu. Ama bu şampiyonluklar, Mussolini'nin halk milisleri tarafından yakalanmasını, halkın faşist şefi linç ederek ayaklarından asmasını önleyememişti.

VİETNAM SOSYALİST EKONOMİK TOPLULUĞA KATILDI

Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti, kısa adı KEYK olan, ülkemizde COMECON diye bilinen ekonomik örgüte katıldı. Sosyalist ülkeler arasında ekonomik ilişkiler düzenleyen KEYK (Karşılıklı Ekonomik Yardımlaşma Konseyi) dünya sosyalist sisteminin en önemli uluslararası ekonomik kuruluşudur.

KEYK'in geçen hafta Bükreş'te yapılan Başkanlar toplantısında Vietnam'ın bu önemli örgüte üyeliği oybirliği ile kabul edildi. Bugüne değin Vietnam KEYK'in üyesi olmayıp, sadece gözlemci durumundaydı.

Japon, İngiliz, Fransız ve Amerikan emperyalizmine karşı on yıllar boyu kahramanca mücadele vererek vatanlarının her köşesinde sosyalizmin zaferini perçinleyen Vietnamlıların bu tarihsel kararı, dünya sosyalist sistemi tarafından büyük önem taşımaktadır.

ARJANTİN 78

MEYAK Soygunu

Sınıflı toplumlarda sömürülen ve ezilen yığınlar, egemen güçlerin karşısına öncelikle kendi yığın örgütleriyle karşı çıkarlar. Bu örgütler ekonomik dayanışmayı sağladığı gibi, sınıf mücadelesinde de gerekli yerlerini alırlar ve çalışanların politik bilinçleri gelişir. Fakat egemen sınıflar bu durumu hiç mi hiç istemezler. Ve bunu engellemek için tüm olanaklarını kullanırlar.

Ülkemizde de durum aynıdır. Çalışan milyonlar kendi meslek yardımlaşma örgütlerini özgürce kuramadan egemen sınıflar harekete geçmiş ve çalışanlar adına çeşitli sandıklar kurulmuştur. Bunlar Emekli Sandığı, SSK, MEYAK-İYAK vb. kuruluşlardır. Çalışanların sosyal güvenliği için kurulan bu örgütlerin **yönetim ve denetimi** daha baştan egemen sınıfların eline geçmiş ve çalışanların tasarruflarını istedikleri gibi kullanmaktadırlar. Bu yazıda yeniden güncellik kazanan MEYAK üzerinde duracağız. Ancak MEYAK'ı Emekli Sandığından ayrı olarak incelemenin olanaksızlığı nedeniyle ikisini bir arada inceleyeceğiz.

Bugün ülkemizde bir milyona yakın memur var. Bu bir milyon insanın sosyal güvenliği için 1950'de Emekli Sandığı kurulmuş. Memurlar çalışamaz duruma geldiklerinde artık işverenleri olan devletten değil, bu sandıktan «maaş» alacaklar. Yasaya göre ayrıca memurların sağlık ve dinlenme ihtiyaçları giderilecek, yaşama olanakları geliştirilecektir. Emekli Sandığının görevleri bunlar. Sandığın varlığını ise memurlardan zoraki kesilen paralar oluşturuyor. Ama sandığın yönetiminde ve denetiminde memurlar değil, egemen sınıflar ve onlarla bütünleşen bürokratlar söz sahibi.

Bir kurumun yönetiminde bulunan sınıfın o kurumu kendi çıkarları doğrultusunda işleteceği açık. Emekli Sandığında biriken tasarruflar da egemen sınıfların çıkarları, onların kredi vb. ihtiyaçları için kullanılıyor. Yani Emekli Sandığı egemen sınıflar için bir para kaynağı ama çalışan memurlar için bir soygun aracı. Bu soygunu hisse senedi ve tahvil borsalarında, bütçe açıklarının kapatılmasında, patronlar için lüks oteller, tatil köyleri, plajlar, işhanları ve otopark gibi ölü yatırımlarda görmek mümkün. Bu soygun ve talan sürüp giderken 1970'de MEYAK adında bir kurum daha oluşturuluyor. Memur Yardımlaşma Kurumu. MEYAK'ın öngörülen kuruluş amaçları özet olarak şöyle:

— Devlet memurlarına ek sosyal sigorta sağlanacak,

— Memurların konut ihtiyacı giderilecek,

— Memurlara d i n l e n m e kampları sağlanacak,

— Memurların diğer temel ihtiyaçları giderilecek,

— Tasarrufların büyük bir bölümü yurt kalkınmasında yararlı olacak verimli alanlarda değerlendirilecek. (Ve de memurlar bu yatırımların ortağı yani patron olacaklar!)

Görüldüğü gibi MEYAK'ın kuruluş amacı Emekli Sandığının kuruluş amacından ayrı değil. İşlevi aynı. Bu amaçları öngören MEYAK 1971'de yasalaşması gerekirken bugüne kadar yasası çıkmamış, ama memur maaşlarından her ay % 5 MEYAK kesintisi yapılmıştır. Hem de yasalara aykırı olarak, 8 yıldır birçok MEYAK yasa tasarısı hazırlanmış olup, son tasarı da bunlardan birisidir. Bu tasarıda memurlar hiçe sayılmıştır. Yasa çıktığında illerdeki birim amirleri bir araya gelerek MEYAK Genel Kurul delegelerini saptayacaklardır. Bunların seçeceği delegelerin burjuvaziyle bütünleşen bürokratlar olacağı açıktır. Bu yolla da yani MEYAK yasalaşsa bile memurlardan MEYAK için kesilen paralar sermayedarlara aktarılmaya devam edecektir. Bugüne kadar da böyle olagelmiştir. Gerçekten de 8 yıldan beri yapılan MEYAK kesintilerinin toplamı 8 milyara ulaşmış olduğu halde bu miktar paranın nerede olduğu belli değildir. Bu paraların büyük patronlara kredi olarak dağıtıldığı yani MEYAK'ın bir soygun aracı olduğu anlaşılmaktadır.

MEMURLAR NE YAPMALIDIR

MEYAK'ın kuruluş amacı, Emekli Sandığının kuruluş amaçları arasındadır. Öyleyse **MEYAK** oyunuyla Emekli Sandığının işlevleri unutturulmak istenmişti. Memuru, emekliyi, yetimi, dulu birisiyle soymak yetmiyormuş gibi bir yenisiyle soymaya kalkışılmıştır. Öyleyse memurların bu konudaki görevi MEYAK KESİNTİLERİNİN FAİZİYLE BİRLİKTE GERİ VERİLMESİ VE MEYAK'IN YASALAŞMAMASI İÇİN MÜCADELE VERMEKTİR. MEMUR ÖRGÜTLERİ MEYAK SOYGUNUNUN İÇYÜZÜNÜ ÜYELERİNE ANLATMALI — SERMAYENİN OYUNUNU BOZMALIDIR. MEMURLAR ÖNCELİKLE EMEKLİ SANDIĞINDA SÖZ SAHİBİ OLMAK — BURAYI ARPALIK OLMAKTAN KURTARMAK İÇİN DEMOKRATİK MÜCADELELERİNİ GELİŞTİRMELİDİRLER. Emekli Sandığında biriken paralar memurların çıkarları için kullanılınca ikinci sandığa MEYAK'a gerek yoktur. Çünkü MEYAK kesintileri adeta memurların yeni bir vergiye tabi tutulması yani soyulması demektir.

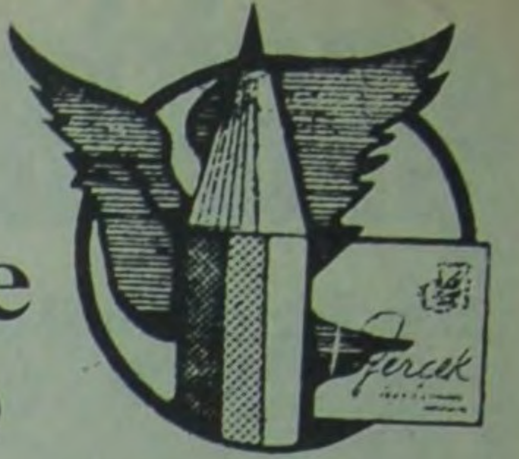
YENİ MEYAK TASARISININ YASALAŞMASINA HAYIR, MEMURLARIN EMEKLİ SANDIĞINA SAHİP OLMASINA EVET

İŞTE MEMURLARIN PARALARIYLA YAPILAN VE HER YIL ZARAR ETTİĞİ SÖYLENEN İSTANBUL BÜYÜK TARABYA OTELİ'NİN TANITMA BROŞÜRÜ :

...

«Büyük Tarabya Oteli, dünyaca meşhur Boğaziçi'nin en güzel koylarından biri olan Tarabya'da bulunmaktadır. Tabiat güzelliğini, modern zevk ve konforu bir arada bulunduran otel şehir merkezine 20 dakika (18 km.) mesafede olup, her biri özel banyolu ve balkonlu 27 apartman dairesi ve 234 yatak odası ile toplam 261 oda üniteli bir tesistir. 140 kişinin oturarak takipedebileceği simültane tercüme sistemi, ayrıca hoparlör ve mikrofon tesisatlı konferans salonları bulunmaktadır. İstanbul'un en güzel yemeklerine sahip 300 kişi kapasiteli lüks «Gece Klübü», Boğaz'ın romantik mavi sularına bakan Türk ve beynelmilel yemeklerin yenilebileceği 350 kişi kapasiteli —«Boğaziçi Restoran»ı— samimi atmosferi ve sıcak havası ile içkilerinizi yudumlayabileceğiniz «Çin Çin Bar'ı», yaz aylarında Boğaz mehtabını masanızdan seyredebileceğiniz «Teras Restoran'ı», düğün, nişan ve kokteyllerin verilebileceği, Boğaz'a panoramik manzarası olan «Roof» ve «Roof Bar'ı», «Modern Snack Bar'ı» «Televizyon ve Okuma Salonu», «Oyun Salonu», «Plaj'ı», «Modern Çamaşır Yıkama ve Kuru Temizleme Servisi», «Küçük Çarşısı», «Kadın ve Erkek Kuaför Salonu», «Postahane» ve «Banka Servisleri» her zaman için kullanılmaya elverişlidir. Tatiliniz ve istirahatiniz için yukarıda sözü edilen imkânlar emrinize amâ dedir.»

NOT : İstanbul Büyük Tarabya Oteli Emekli Sandığına aittir.

Gerçeğe mektup

Bizler İslahiye Cezaevinde siyasi ve adi mahkumlarız. 15 - 16 Haziran işçi direnişlerini kutluyor, emperyalizm ve işbirlikçi burjuvazinin işçi, yoldaşlarımıza ve emekçi halkımıza yönelttiği tüm saldırıları nefretle kınıyor ve hep bir ağızdan faşizme geçit yok diyerek haykırıyoruz.

Kahrolsun faşizm,
Yaşasın sosyalizm,
Zindanlar boşalsın, genel af!

Ceza evinde tutuklu ve hükümlüler

Zonguldak Mitingi

Gerçek Zonguldak Muhabiri
Ergün ÇOLAK

Zonguldak'ta «Faşizmi, Hayat Pahalılığını, İşsizliği ve İş Cinayetlerini Kınama Mitingi» 25.6.1978 günü yapıldı.

Mitinge Sosyalist Gençler Birliği (SGB), İGD, Kdz. Dev-Genç, TÖB-DER, TÜM-DER, TÜTED, Halkevi, Selüloz-İş, Ağaç-İş, Dev-Maden-Sen şubeleriyle C-İş Sendikası, Bartın Türkili Boru Fabrikası işçileri ve halktan oluşan 5000 kişilik bir kitle katıldı.

Saat 15.30'da başlayan yürüyüş ve miting sırasında sık sık «Faşizme geçit yok,» «MHP kapatılsın, Türkeş tutuklansın», «Yaşasın Sosyalizm», «Bağımsız Türkiye», «Analar doğurur faşistler öldürür», «Yaşasın demokratik güçlerin eylem birliği», «Vali istifa», «Emniyet müdürü istifa» sloganları atıldı. Sosyalist gençler miting sırasında Giresun ilinin Espiye ilçesinde Bayram Turan'ın, Adana'da Mehmet Palas'ın faşistler tarafından katledilmesini kınayan ve hesabının mutlak sorulacağını belirten «Kanlarımız yerde kalmayacak!..», «Bayramlar-Mehmetler ölmez» sloganlarını attılar.

Miting sırasında yapılan konuşmalarda hayat pahalılığına, faşist saldırılara, iş cinayetlerine, CHP ağırlıklı hükümetin ve CHP'nin tutumuna değinildi ve CHP'nin tarafsızlığının ancak faşizmin ekmeğine yağ sürdüğü vurgulandı.

Miting sırasında Zonguldak Dev-Genç'in ayrı bir grup oluşturarak mitingi amacından saptırmaya çalışması başarısızlıkla sonuçlanırken Zonguldak Dev-Genç'in anti-birlikçi yüzü bir kez daha açığa çıktı.

Büyük bir olgunluk içinde geçen miting sonuçlanırken TSİP Zonguldak il örgütü «Sendikal Haklar İçin İleri» başlıklı bir bildiri dağıttı.

ya kırma zamanı geldi çattıysa; gidip bakın tütün emekçilerimize, yorgunluktan kırılan ellerine bellerine...

ZOR İŞTİR TÜTÜNCÜLÜK...

Gerçekten zahmetli, zor, karınca sabrı isteyen işlerden birisidir tütüncülük...

Tütün için bir tarla gereklidir. Çoğu tütün emekçisi tarlasına sahip değildir. Kiralarlar seneliğine, birkaç seneliğine. Tarlayı bulmak bir meseledir, kirasını ödemek bir başka dert.

İyi, eski gübre bulmak gerekir iyi mahsul almak için. Evinde küçük bir bahçe yoksa, tutar bir de fidelik kiralarsın. Yer sahibinin insafına kalmıştır artık kaç para vereceğin. Fidelik sorunu bu kadarla da bitmez. İyi bakım gerekir, her gün sulamak gerekir, kaba gübreler ezilmeli; ilaçlama, zamanında ve yeterince yapılmalı otlandıkça otlar alınmalıdır. Fideliğin bir de tarladan uzakta ise, bir dert daha düşer içine: Mal melal yer bitirirler, gün boyu beklemek gerekir fideliği.

İlaç bulamadın, buldun da, aksilik ya, para bulup alamadın, iyi bakım yapamadın mı, fideliğin yok olur gider. Düşersin fırsat düşkünlerinin eline, kaç fiat dediyse alırsın o fiattan. İlacın iyisinden, yarayışlısından bulabilmek de bir başka mesele tabii.

Daha işin başındadır tütün emekçisi, Zar-zor, ucuz-pahalı bulduğu tarlayı üç defa sürer veya para ödeyip sürdürür; iki defa da ızgara vurulmak ister tarla.

Fide dikmek, uyku bölmektir. Kalkar kör sabah karanlıklarında, yediden yetmişe tüm aile. Aile ziraatıdır tütün. Eli varan, gücü yeten herkes koşturur durur. İnsan gücü ne kadar çoksa, o kadar makbuldür üreticiye.

Fideleri söküp yerleştirirsin bir sepete, alırsın sepeti sırtına doğru tarla. Uykulu uykulu dikmeye başlarsın fideleri tarlaya. Tabii bu arada, sapanla ya da çapa ile sıralar çekmek için de ter akıtmışsındır. Dikilen fidelerin hemen sulanması gerekir. Su yakınsa tarlana, verirsin paranı, beklersin sıranı. Su hem parayla hem de sırayladır. Sıra meselesi de ayrı bir dert; tütün emekçilerini vurdurur kırdırır birbirine, hasımlık yaratır çoğunluk aralarında.

Su uzaksa, ya eşekle ya da at arabası falanla çekmek gerekir. Tütün emekçilerinin çoğunun kendilerine ait eşek ya da arabaları yoktur. Beş bin lira vermek kolay mı bir eşeğe. Paran varsa alırsın, yoksa kiralarsın, hoş kiralayınca da az para gitmez ya ne yaparsın ...

Ya kırma zamanı geldi çattıysa. Gidip bakın tütün emekçimize, yorgunluktan kırılan elllerine, bellerine. Tam bu aylarda, plajlarda parababalarının düzenbazların vurguncuların velhasıl tüm alınteri hırsızlarının vücutlarının renklerini değiştiren, onlara sağlık veren o bildiğimiz güneş var ya, o da düşmandır tütün emekçisine. Tütün tarlasında damarlarda dolaşan kan kaynar, güm güm öter insanın beyni. «Ah, Of!..» dinlemez zalim, öldürür öldürür diriltir emekçiyi.

Eli yeten herkes tarlada olduğu için evde bakacak kimseleri kalmadığından, anasının getirip tarlanın bir kenarına koyduğu bebek yanar tutuşur kundağında. Güneş anlamaz ki onun ağlamasından...

Dikim ve kırım zamanlarında yemek pişirmeye bile elleri varmaz tütün emekçilerinin. Üzüm, salata, domates ne buldularsa idare ederler. Çoğunluk yemek için de ayrı zaman yoktur, bir yandan çalışırken bir yandan da atıştırırlar. Tütünün acısı da karışır ekmeklerine, aşlarına. Tarlada kırılan tütünleri dizmek için eve taşımak gerekir. Arabası ya da eşeği olmayanlar, kırdıkları tütünleri tarlaya Z-3 kilometre uzaklıkta olan evlerine sırtlarında sepetlerle taşırlar. Sırtınızda 50 kilo ağırlıkta bir kilometre yürüdüğünüzü bir düşünün.

Bu arada bir gerçeğin daha üzerinde durmak gerekir: Tütün bir aile ziraatıdır. Ve tütünle uğraşanların ikinci hatta üçüncü işleri dahi vardır çoğunlukla. Koca, sabah erken saatlerde fideyi suladıktan sonra bir başka iş bulmak için pazara işgücünü satmaya gider. Veya diğer ek uğraşına koşar.

Kırdığını eve getirdin mi, dizme işi başlar bir de. Kır, diz. Kır, diz.. Dizmek için iğne, iplik lâzımdır. İğne iplik için para. Dizdiğini asmak için salaç lazımdır. Salaç için para. Salaçı koymak için geniş, güneş gören yer lazıdır. İşte bir sorun daha... Tütünü kuruttun mu denk yaparsın; denke telis lazımdır, telise para. Denk yapınca iyi saklamak gerekir, iyi saklamaya da iyi yer. Yoksa tütün küflenir. Yerin yoksa düşün dur!.. Haydi sakladın iki kötü, elinde bekletemezsin ki, satmak gerekir tütünü. Satmak için sıran gelmeli, bekle dur. Haydi sıran geldi, teslim etmek bir başka sorun: Nakliye parası, hamaliye parası, harcayacaksın. Ya bir de eksper tütününün birkaç dengini çürüğe çıkartır, yangına attıysa!..

Sattın ama para almak gerekir, hemen vermiyor ki adamlar paranı. Aylardır bakkal borca, manav borca, tuhafiye borca, kırtasiye borca işledi durdu. Zaten elinde sermaye yoktu ki. Tekelin verdiği avansın eti ne budu ne, sanırsın ki çerez parası. Önün kış, hazırlığın yok. Tütünü verdin, para yok. Bekle dur!.. Belki yirmi gün, belki bir ay, kimbilir daha fazla...

Diyelim ki parayı da aldık. Çıkarttık önümüze bunca zaman yaptığımız masrafı; tek tek getirdik aklımıza çektiğimiz çileleri, verdiğimiz emekleri, uykusuzlukları, rezillikleri, açlık, ağrı, sızı... Gördük ki, bir gün yüzümüz gülmedi tütünü yetiştirirken. Peki, tütünü satıp parasını aldığımızda gülmek bizim hakkımız değil mi? Hakkımızsa neden gülmüyor yüzümüz yine. Niye bir «Ohhh!..» çekemedik bir defa. Niye halen başımız eğik, alnımız kırışık, kaşımız çatık. Niye kadınımızın, gelinimizin, çocuklarımızın üstlerindeki elbiseler, ayakkabılar, yine eski elbiseler, yine eski ayakkabılar; niye halen benzimizin solgunluğu devam ediyor, avurtlarımız çökük?!..

Ve biz yine gelecek sene tütün yapacağız, yapıyoruz. Yine eza-cefa, yine —bırak emeğimizin karşılığını almayı— harcadığımızı dahi alamama...

İşte büyük derdimiz, sorunumuz. Dert var ama dermanı da yok değil. Biz o dermanı uzanıp alamıyoruz. İşte tam burada bilinmesi gereken bir gerçek var: HAK VERİLMEZ ALINIR. Nasıl alınır? BİRLİK olmak, BERABERLİK sağlamakla. Nasıl sağlanır bu birlik? Bir ÇATI altında toplanmakla. Bu çatı ne çatısı olabilir ki? Kuşkusuz ki bir ÖRGÜT ÇATISI. Bizler tek tek gücümüzü bu örgütlenmeyi sağlamaya yöneltelim beklemeksizin.

Sorunlarımıza ilgililerin eğilmelerini istiyorsak, önce, sorunlarımıza bizim sahip çıkmamız, sorunlarımızı derli toplu haykırmamız gereklidir. İlgililer şimdiye kadar eğilmemişler, eğileceğe de benzemiyorlar. Boşa dememişler ki: AĞLAMAYANA MEME YOK!..

Biz tütün emekçilerinin sorunları bir dernekle kökten çözümlenemez kesinlikle. Çünkü, sorunlarımızın gerçek yaratıcısı içinde yaşadığımız ekonomik düzendir, yani bir avuç parababasının, soyguncunun düzeni olan kapitalizmdir. Ve biz tütün emekçileri ancak ve ancaktır ki, işçi sınıfımız önderliğinde vereceğimiz mücadele ile, çalışanların düzenini, herkesin emeğinin karşılığının verildiği düzeni, yani SOSYALİZMİ getirecektir ki, sorunlarımızı kökünden ortadan kaldırabiliriz.

T Ü T Ü N SÖMÜRÜSÜNE SON!..

KURTULUŞUMUZ SOSYALİZM!..

Gerçek

FABRİKALARDA BİZ
TARLALARDA BİZİZ
BİZİZ YENİ DÜNYAYI KURAN

prakla'da direniş!

Bir Sarı Sendikacılık Örneği Daha

GERÇEK Diyarbakır Muhabiri Fahri ERYILMAZ

PRAKLA, Dünyanın en verimli bölgelerini kendi çıkarlarına göre büyük imtiyazlarla parselleyen uluslararası petrol tröstleriyle bağlantılı olarak çalışan ve sismik araştırmalar yapan bir uluslararası B. Alman şirketi. Türkiye'nin birçok

yerinde kampları bulunmaktadır ve bu işyerlerinden biri de Diyarbakır'dadır. Bu işyerinde işçiler alabildiğine endişeli ve huzursuz.. Çünkü işyerinin kapıları kapanmış, işçiler içeriye alınmıyor ve taşıma araçlarına eşyalar yükleniyor. Görünüşte işyeri boşaltılıyor ama, mesele bu kadar basit değil ve işin içinde büyük oyunlar var.

Şirket sismik araştırmalar yaptığından yılın 6 ayını çalışarak geçirmekte ve kalan 6 ayında Türkiye'deki işyerleri durmakta. Bundan sonrasını işçilerden binleyelim.

GERÇEK — PRAKLA şirketine ait bu işyerinde kaç işçi çalışmaktadır?

ABDÜLAZİZ AYBAR — Çalışan iki kampta toplam 160 kadar işçi çalışmaktadır.

GERÇEK — Şirketin hangi petrol kuruluşlarıyla ilişkisi bulunmaktadır?

CEVAP — Daha önceleri Mobil ve Petropar şirketleriyle de çalışırlardı ama şimdi Shell ve TPAO ile bağlantıları bulunmaktadır.

GERÇEK — Bu iş yerindeki durum hakkında bilgi verir misiniz?

ABBAS ŞENYİĞİT — Şirket yılda 6 ay çalışıp, 6 ay paydos ediyor. Buradaki bütün işçiler kadrolu olarak çalışmaktadırlar. Ve şirket her 6 ayın sonunda işçilerin kıdem tazminatlarını ödeyerek daha sonraki iş mevsiminde aynı işçilerle çalışmak üzere ölü mevsime giriyor. Tabii bu aslında işçiler için ölü mevsimdir çünkü şirket buradan başka ülkelerde de çalıştığı için ölü mevsimi olmuyor. İşçiler TÜRK-İŞ'e bağlı PETROL-İŞ'te örgütlüdürler. 22.2.1978'de sendika toplu sözleşme görüşmelerinin anlaşmazlıkla sonuçlandığını bildirerek işyerine grev ilanı astı. Sözleşme görüşmeleri başladığı ve ilan asıldığı zaman biz henüz ölü mevsimin içinde bulunuyorduk. Ama daha sonra işveren iş mevsiminin açılmasıyla birlikte eşyaları yüklemeye başladı. Şu anda içeride bir yıllık kıdem tazminatımızla birlikte bir aylık da maaşımız var. Sendika almayın dedi almadık. Daha sonra sendikacılar bir İstanbul gezisine gidip döndüler. Artık orada neler oldu bilemiyoruz, dönüşte «isteyen alır isteyen almaz» diye ağız değiştirdiler. Önceki dönem toplu iş sözleşmesinde, işyeri değişse bile işveren çalışan işçileri de beraberinde götürür diye bir madde vardı. Gelin görün ki, bırakın götürmeyi işyerinin yakınına bile yaklaştırmıyorlar. Bizde durumu sendikaya bildirdik. Sendikacılar şirketin Türkiye'den gideceğini ve hiç bir hakkımız olmadığını söylediler. Oysa sismik araştırma yapılmadan petrol çıkarılamaz ve ayrıca onların çalışma ruhsatları da herhangi bir şekilde geçerliliğini yitirmedi. Yani Türkiye'den gidecekleri yok. Önceleri «yiğitlik» taslayan sendikacılar ne hikmetse şimdi bize karşı cephe aldılar. Kaldı ki sismik araştırma yapan bu şirket ancak Shell giderse o da gider. Ama bunların kendiliklerinden bir yeri terkettikleri nerede görülmüş ki?. Üstelik ortada bir grev ilanı var bu yüzden iş arayamıyoruz. Bunların yanısıra işverence çıkar sağlanmış bazı kişiler bizi bozmaya çalışıyor. Biz de arkadaşlarla hem sendikaya hem de işverene karşı direnme kararı aldık. Bu işyerinden bir makinenin çıkmasına izin vermeyeceğiz. Bir başka düşündürücü nokta da sendikacıların «İsmail Topkar olsaydı bütün bunlar olmazdı» demeleridir. Anlaşılan yönetimi kaybetmenin acısını işçiden çıkarmaya karar vermişler.

GERÇEK — Peki neden DİSK'e bağlı bir sendikada örgütlenmediniz?

ŞEYHMUS ALKAN — Teşebbüs ettik. Ama başaramadık. Ayrıca başka bir sendika kurmaya kalkışacak olursak işveren tarafından işten atılmak tehididi altında kaldık. Kısacası biraz da işsizlikten korktuk.

GERÇEK — İşveren-işçi ve sendika ilişkileri ne durumdadır?

YAKUP ATEŞ — Adamlar birisini çağıracak olsa «iki maymun gelsin» diye sesleniyor. İşçiye küfür ediyor ve zaman zaman da dövüyor ya da dövdürüyorlar. Emirlerini tercüman aracılığıyla iletiyorlar ve bizimle karşılaşmamak için her şeyi yapıyorlar. Sendikacılar ise özellikle dövme olaylarında işvereni korumak için her şeyi yaptı.

MEHMET İPEK — Geçen yıl işveren, şoförleri de görevlerinin dışında çalıştırmak istedi. Arkadaşlarımız reddettiler ve direnişe geçtiler. Bu direniş «İşveren haklıdır» diyen sendika tarafından kırıldı. Zaten aslında o gün bu gündür işveren — sendika ilişkileri çok sıkı fıkı.

ABDÜLAZİZ YILDIRIM — Bu güne kadar sendikacılar hiç bir sorunumuza eğilmedi. Bizi kandırmaktan başka bir şey yaptıkları yoktur.

GERÇEK — Işyerinde sendika temsilcisini nasıl görevlendiriyorsunuz?

SAİT YILDIZ — Şu andaki temsilci Mehmet Can Akdin, tam bir işveren ve sendika yanlısıdır. Bizim adayımız vardı. Fakat kampa gelen sendikacılar bir çadırda işçileri tek tek içeri alarak kimi istediklerini sorup dışarı çıkardılar. yapılan oylama bu kadar. Tabi sonuçta Mehmet Can'ın seçimi kazandığını söyleyip çekip gittiler.

GERÇEK — Bütün bunlardan işveren-sendika ikilisinin işçilere karşı bazı oyunlar içinde oldukları anlaşılıyor. Peki siz ne yapmayı düşünüyorsunuz?

ABBAS ŞENYİĞİT — Bu oyunlarını bozmak için bir araya gelmemiz şart. Bunu sağladığımız an direnişimiz daha da güç kazanacak. Zaten artık sarı sendikacılığın ne olduğunu da çok iyi öğrendik.

Evet... İşçiler direneceklerini söylüyorlar. Kendi imzaladıkları sözleşmeyi inkâr eden sendikacılara ve onların ağası işverene karşı. İşyerinde yükleme, iki Alman işçiyle devam ediyor. Alman işçiler, «sendikacılar bırakın desin işi bırakalım» diyorlar ama sendikacıların buna niyeti yok.

Topkar'cı sendikacılar, Türkiye'den gidecekler diyor. Acaba Türkiye'den değil de Diyarbakır'dan gibiyor olmasınlar? Veya ücretleri yükselmeye başlayan işçilerden kurtulmak için oyun oynuyor olmasınlar? Ne de olsa yeni işçi demek asgari ücret demektir.

Hürcam-İş Kongresi Yapıldı

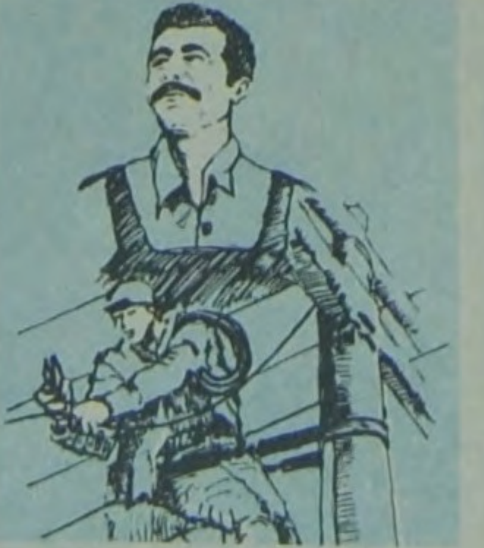
Gazetemiz baskıya hazırlandığı sırada DİSK'e bağlı Hürcam - İş Sendikası Genel Kurulu henüz bitmişti.

27 Haziran'da İstanbul'da çalışmalarına başlayan Hürcam - İş Sendikası genel kurulunda DİSK Genelsekreteri Fehmi Işıklar ile TSİP Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz birer konuşma yaptılar DİSK Yürütme Kurulu üyesi Tuncer Kocamanoğlu'nun Divan Başkanlığını yaptığı genel kurul sonucunda Feridun Ertuş yeniden genel başkanlığa, Ali Rıza Gülkaya yeniden genel sekreterliğe seçilirken ACS fabrikası baştemsilcisi Yaşar Arıkan eğitim sekreterliğine, Budak Çiftçi mali sekreterliğe, Halil Koç ise teşkilâtlanma sekreterliğine seçildi.

Safranbolu'da Grev

Safranbolu Emek Mahallesinde Renault Bakım Servisi'nde çalışan 11 işçi 22 Haziran 1978 günü sendikal haklar için greve başladı.

Demir - İş (bağımsız) Sendikası üyesi işçiler, bugüne kadar yalnız çok düşük ücretle çalıştırıldık. Sadece 2

kadar tüm sendikal haklardan yoksun çalışıyordu. İşçilerin ikramiye, izin, yemek, iş elbisesi gibi sosyal hakları yok.

İşveren Mehmet Sevil ile Özdemir Alışık, Zonguldak yöresinin sayılı zenginlerinden.

İşverenin toplu iş sözleşmesi imzalamasına yanaşmıyor. Demir-İş Sendikası Başkanı Nurettin Yüksel tüm çağrılara rağmen işverenin sözleşme imzalamak istemediğini belirtti. Ekonomik - demokratik haklarını kazanıncaya kadar direneceklerini söyledi.

İşçi temsilcisi Sami Korkut ise şunları söylüyor:

«İşveren, ekonomik - demokratik haklarımıza tahammül edemiyor. Bugüne kadar haftalık iznimiz bile yoktu. Birlik içinde mücadele ederek bunu sağladık. Şimdiye bin ile 4 bin lira arasında ücret verildi arkadaşlarımıza... Şimdiyse diğer sosyal haklarımızı istiyor ve bunun için mücadele ediyoruz.»

belediye işçilerinden...

Genel-İş İstanbul Temizlik Şubesi Kongresi

24 Haziran 1978 günü Genel İş Sendikasının İstanbul Temizlik Şube kongresi yapıldı. Bu kongrede muhalefetin başını temizlik işçilerinden Ali Kar çekiyordu. Mevcut yönetim, muhalefetin kongreyi almasından çok muhalefetin siyasi eleştirilerinden korkuyordu. Bu nedenle muhalefeti destekleyen işçilerin birçoğu kongre salonuna alınmadı. Muhalefet adına uzun bir konuşma hazırlayan Ali Kar'a ancak beş dakikalık konuşma hakkı verildi.

Ali Kar divanın bu tutumunun demokrasi ile asla bağdaşmadığını mevcut yöneticilerin ve divanın kongre salonunda tüm delegelerin gözleri önünde nasıl işverenle uzlaştıklarını ve bu yöneticilerin sınıf sendikacılığına karşı olduklarını belirterek divanı protesto edip mikrofonu terketmişti. Ali Kar'ın konuşmasından bir bölüm sunuyoruz:

"Kongrede kazanmak veya kaybetmek ayrı bir tartışma konusudur. Ancak bir kongrede işçi sınıfının sendikal sorunları yani ekonomik ve demokratik mücadelesinin özünü teşkil eden siyasi mücadelemizin sayısız sorunları varken, bunların hiç birinin tartışmasını yapmayacaksın, saatlerce sesi güzel olan işçileri mikrofona çağırıp türkü söyleyeceksin bu da yetmiyormuş gibi işverene söz hakkı vereceksin, işverenin istediği öz ve biçimde sınırsız konuşma hakkı verip arkasından da bravo sesleri ile işvereni işçilere alkışlatacaksın. Sıra muhalefete gelince muhalefetin konuşmasını yalnız 5 dakika ile kısıtlayacaksın, 5 dakikalık konuşma esnasında da geçmiş yönetimle ilgili ve genel olarak eleştiriye asla müsade etmeyeceksin. Ve daha sonra demokrasiden demvuracaksın.

Elbetteki işçi sınıfı sosyalistleri bu duruma şaşmadılar. Divanı teşkil eden sendikacılar kendi dünya görüşlerine uygun sınıf uzlaşmacılığını hakim kılma çabasını sürdürürken, asıl bu sendikal anlayışın ülkemizde filiz vermesinin şartlarını kimler ve nasıl hazırladı? Sorumluluğu tümü ile bugünkü sendikacılara yüklersek bu sadece meselenin bir yanına açıklık getirmiş oluruz. Bu da Sosyalistler olarak bizi sorumluktan kurtaramaz.

Halen bir milyona yakın işçi yani sınıfımızın çok önemli bir bölümü sarı Türk-İş'in ihanet çemberi içindedir.

DİSK'e gelince şüphesiz Türk-İş'le mukayese kabul etmeyecek kadar daha sağlıklı bir yapıya sahip olup daha tutarlı bir ekonomik mücadeleyi vermekle beraber tek tek sendika veya şubelerinde Türk-İş'ten pek farklı olmayan Türk İş kalıntısı bir yapının devam etmesi üzücüdür. Ne var ki bütün bunlar değişecektir. Bu yapı DİSK'in temel ilkelerine ve gelişme hızına ayak uyduramayacağı için mutlaka değişmelidir. Ancak sendikal hareketimizin genel olarak içinde bulunduğu bugünkü zaafların sebepleri ile beraber sorunlarını doğru ve açık yüreklilikle tesbit edemezsek ne işçi sınıfımızın sendikal birliğini yaratabiliriz ne de sınıf sendikacılığını hayata geçirebiliriz. Sosyalist hareketin elli küsur yıllık geçmişini ve misyonunu tekelinde görenler geçmişte gerçekten işçi sınıfı içinde ciddi bir çalışma yapmış olsalardı kuşaktan kuşağa örgütlü doğru sosyalist bilimle eğitilmiş sendikacıları yetiştirmiş olsalardı bugün sınıfımızın doğal birliği yani sendikal birliğimiz çoktan yaratılmış olunurdu.

Ordu Belediye İşçileri Bedava Çalıştırılmak İsteniyor

Ordu GERÇEK Muhabiri MUSA ŞENES

İşçi ve emekçi yığınlara yaşamı çok gören sömürü ve talan düzeni Ordu Belediye işçilerini el kapılarına muhtaç etmiştir.

Çalışma koşullarının çok ağır olduğunu söyleyen belediye işçileri, «sabah saat 6'dan 14'e kadar durmaksızın çalışıyoruz» diyorlar.

Ordu Belediye işçilerinin durumu hakkında bilgi verir misiniz? Sorusuna bir işçi şunları söyledi:

«Dört, beş aydan bu yana bir kuruş para alamamışken sosyal haklarımız bile duruyor (Elbise, ayakkabı). Borcumuzun olmadığı tek bakkal ve fırın kalmadı. Artık borcumuz olan işyerlerinin önünden geçemez olduk. Eve karımızın, çocuğumuzun yanına giderken ekmek bile götüremiyoruz. Dost ve akrabalardan aldığımız borç bize daha ne kadar yetecek.

İşverenimiz seçimden önce bütün işçilerle bir toplantı yaptı. Bize iki üç ay sonra paramızı vereceğini söyledi. Fakat aradan 7 ay geçti hiç bir şey alamadık. Sanki bedava çalışıyoruz.

Bu olanlar üzerine bütün işçi arkadaşlarla eylem kararı aldık. Haklarımızı alana kadar eylemimizi sürdürme kararındayız.»

Trabzon'da Genel-İş Grevi

Trabzon GERÇEK Muhabiri Rukiye YILDIRIM

DİSK'e bağlı Genel - İş Sendikasının mart ayından bu yana süregelen toplu sözleşme isteği işverenle anlaşma yapılarak 12 Haziran günü sonuçlanmıştır. Sendikaya üye işçilerin dayatması sonucu işveren, sendikanın isteklerini büyük ölçüde kabul etmek zorunda kalmıştır.

Genel - İş Sendikası'na bağlı (üye) Orhan Yılmaz, Salih Kurun, Kemal Öztürk ve Adil Cenap ile bu konu üzerinde şöyle bir röportaj yaptım.

GERÇEK: Hangi sendikaya bağlısınız?

CEVAP: DİSK'e bağlı Genel - İş.

GERÇEK: Toplu sözleşme görüşmeleri ne zaman başlamıştı?

CEVAP: Mart ayında.

GERÇEK: İş yerinde kaç işçi çalışıyor?

CEVAP: 1000'e yakın.

GERÇEK: Kaçı bu sendikaya üye?

CEVAP: Hepsi.

GERÇEK: Günlük ücretiniz ne kadardı?

CEVAP: 115 lira,. 15 lirası yemek parası.

GERÇEK: İşverenden istekleriniz nelerdir?

CEVAP:

1 — Bugüne değin verilmeyen yakacak ücretinin verilmesi. 1500 lira istenmişti işveren 1000 lira olarak verdi.

2 — 100 lira ücret zammı istendi, 70 lira ücret zammı toplu sözleşme sonucu kazanıldı.

3 — 2 lira kıdem zammı istendi, 1 lira kıdem ücret zammı alındı.

4 — Her ayın altısına kadar ücretler verilmezse altısından sonra verilecek ücretleri % 2 zamlı alacağız.

5 — Çocuk zammı 50 lira idi. Önce, 100 lira istendi, 75 lira alındı.

6 — İlkokulda okuyan çocuklar karşılığı: 50 lira idi, 75 lira oldu. Ortaokul: 100 lira idi 150 lira oldu, lise: 100 lira idi 250 lira oldu, yüksek okul: 500 lira idi 750 lira oldu.

7 — Yemek 15 lira idi 30 lira oldu.

8 — Ayrıca Genel - İş'te bizler için sürekli kısa aralıklarla sistemli şekilde eğitim seminerleri yapılmasını istemiştik. Bundan sonra eğitimimiz de sağlanmış olacak. Bu isteğimiz de kabul edildi.

Gerçek sahibi: Ali KAR / Sorumlu Müdür: Hamit ÇAYLI
Adres: Başmüsahip Sok. Tan Apt. 10/11, Cağaloğlu - İSTANBUL
Baskı: Yalçın Ofset — Baskı Tarihi: 2 Temmuz 1978